

Hellen Rinell
23 First Kuan Hai Road
T s i n g t a o. Sung.
China.

Göteborg den 23 juni 1949.

Nr 264.

Min älskade lilla Hella!

Den 21 ds fick jag ditt så kära min inte allt för roliga brev av den 26 maj. Här ha vi fått den uppfattningen att post inte går fram efter den 21 maj. Det stod väl i något brev. Och så kommer ditt avsänt senare. Vill du tacka Gunnar så hjärtligt för hans brev. Kanske skriver jag inte till honom nu, då jag förmodar att han kommer hem - kanske innan du får detta brev. Exp. fick hans brev till dom samtidigt. Eric Strutz var här på ett missionsmöte efter konferensen - nej det var väl före. Och jag sa att Gunnar hade skrivit till mej att han hoppades att ni skulle förstå honom. "Ja, det gör vi nog!" Och sedan har ni fått telegram. Gunnars brev fick jag eftersänt till Stockholm. Det var alltså där jag kontrollerade att dom fått hans brev. Bretevä till Anna Lönn överlämnade jag till henne där. För dom var där både Anna, Jetro, Stina och Greta. Det var bussigt av honom att skriva till sina mostrar. Sonja har däremot inte fått brev på förfärligt länge. Jag tror hon sa april. Om det var mottagnings- eller avsändningstid vet jag inte.

Nu tror jag faktiskt att det är på tiden att ni kommer hem. Jag har varit helt på eran linje förut. Och jag har delat era förhoppningar om en framtid i Kina, även om möjligheterna skulle bli avsevärt beskurna. Men jag tycker nog inte att ni ska satsa a l l t utan att ni kan hoppas något. Det är kanske ändå att offra f ö r mycket. Eller vad tycker du? Att ni under närvarande förhållanden ska vara på skilda håll är allt bra hårt. Jag vet att telegrammet innehåll något om att om ni lämnar Kina så får flickorna inte stanna kvar. Givetvis är det rätt.

Flickorna slog igen butiken och vi for till konferensen allihop. Så vi var 7 colldénare den här gången. Sedan har dom jobbat hela tiden. Det var en bra konferens. Det var inte så mycket folk som vanligt antagligen beroende på att den blev förlagd till pingsten. Det var omkring 550 ombud. Och det var väl inte mer än 3.000 människor i Kungl. Tennishallen på Y.M:s möte. Den rymmer väl annars 4.000. Men det var ett bra möte. På två timmar och 15 min. var allt färdigt. Och då hade Egron och David haft var sitt 15-minuterstäl och Hedvig och Conney var sina 5 min. eller vad det kunde vara. Du kan tro att gumman gjorde sej bra. Alla var så glada att se henne med och höra henne och de ledande sa vackra ord till henne. David höll ett tal för Kina mest. Det var strålande! En kongomissionär sätter sitt eget fält åt sidan för, som han sa "Kina i storm - Kongo i lä!" Det grep folk. Egron talade givetvis också mycket bra, som alltid. Så avskildes då Sonja för Kina och Karin Enlund för Indien. Karin var vitklädd och Sonja uppträdde i en grå resdräkt. Det såg kanske för en del underligt ut, men jag tyckte att det var bra, fastän jag inte av henne själv har hört vad hon menade därmed. Hon hade ju sin sköterskadräkt att ta till och kunde väl uppträtt i vit klänning också om hon velat.

Från Stockholm for jag till L.M.F:s Vilohem i Alingsås och var där från tisdag till söndagen den 12 ds. Det var trevligt och bra. På fredagskvällen vid 7-tiden låg jag på mitt rum och läste Lidmans "Vägen till Dömen!" då husmor kommer upp och anmäler främmande. Och in stegar dom båda kulörta syskonen och bad att få något att dricka. Dom fick Pomme och socker dricka och sen fortsatte dom på sina cyklar till Asklanda, där dom bodde förra sommaren. - I em. är dom visst på Näset och badar. Här är ett härligt väder i dag men inte så varmt, så att vanliga dödliga -Oscar och jag t.ex. - skulle vilja hoppa i. I morron - midsommardagen - far vi till Hindås allihop. Olle är på Ljungskile såsom representant för Blåbandsföreningen i

Saltsjö Duvnäs, där han bor. Blåb. ungdom har nämligen konferens i Lj. och där har samlats 7 å 800 personer enligt radion.

På söndag, den 26 ds, kl. 12.37 reser Lisa och David för att efter ytterligare en tids studier fortsätta till Kongo i sept.

I morse vid halv niotiden ringde en herre på min tel. och sa att han hette Trägård och frågade om jag hade några - jag tror att han sa - bekanta i Kina. Jo då, det hade jag ju. Han talade om att han hade en dotter som var missionär i Kina och hade skickat hem en del saker. Bl. a. fanns där ett par små paket som skulle lämnas till Ester Colldén, Mölndal. Nu for jag till Mölndal i dag och ringer därifrån, sa han. Han var hos sin son, som är kriminalkonstapel och bor på Trädgårdsgatan 50. Där lämnade han vad han hade med sej och jag får hämta det efter helgen. Får jag lov att fråga i vilket sällskaps tjänst fröken Trägård är, sa jag. Jo, de är i pingst - - Han sa inte ut det helt. Det verkade som om han inte vore kristen och var lite besvärad av att det var just i det samfundets tjänst hon var ute. Jag bad att han skulle säga henne om hon kom hem, som han ju trodde, att jag gärna skulle vilja träffa henne. Jag förstår att ni träffats i Hongkong. Han sa också att hon hade fått erbjudande från engelskt håll att få anställning på Formosa. Jag undrar om det inte var från staten, men vet inte säkert. Men det har vi absolut avrått henne ifrån, sa pappan.

Just nu har jag pratat med Nic en stund. Hon var ute och promenerade med sin man och en av sina söner på söndagskvällen den 12 tror jag och halkade och bröt benet. Det var visst vid halv elvatiden hon kom till Sahlgrenska i ambulans och kl. och kl halv tre på natten kom dom hem med Nics ben i ett stort gipspaket. Hon fick med sej ett par kryckor så att hon skall kunna förflytta sej, men hon ligger mest på en soffa. Hon bad mej att jag skulle hälsa dej så kärt och hon sa att jag skulle säga att hon tänker så mycket på er. Och när Nic säger så, då betyder det att hon beder för er.

I tisdags kväll var Lisa och David och jag hos Ida Gustafsson. Judith var också där. Jag har väl skrivit om att Ida har varit så sjuk. Hon har väl inte varit i kyrkan på 4 mån. förr än nu i junu. Hon har haft en förfärlig nervvärk i sitt huvud. Hennes ena öga låg slutet och hon var som en skulla av sej själv. Hon var så hemskt nere och såg allt så mörkt. Men nu har hon levat upp igen och är precis lika frisk och hurtig som förr. Självsäger hon att hon inte känt sej så frisk på långa tider. Ida har knäpast legat under sin svåra tid. Hon har mest hållit sej uppe och varit räd d för sängen, då hon inte kunnat sova för värk, som varit värst på natten. En sån utveckling är väl underbar vid 80 års ålder. - Gonatt med dej. Sov så gott.

Efter Kalle Solberg och mej kom John Berg och Josef Svalander in. Du känner väl Svalle från Borås. I Missionsstyrelsen förstås.

I söndags var vi alla på Stenungsön och invigde Västsvenska Baptistungdomens Ungdomsgård. Det var tjusigt ska du tro och den var också tju-sig. Det är framlidne operachefen John Forsells villa dom lagt beslag på. Sjuttontusen kvadratmeter mark, mest skogsbackar, kring villan. En hel del av hans gamla möbler finns kvar och ingick i köpet, däribland en stor flygel som står i hans musikrum. Detta är förlagt till vindsvåningen = 3 dje vån. Vädret var det underbaraste. - I dag är det midsommardagen. Vi ha varit på Hindås. Där var kallt och regnigt. Och med 4-tåget for Olle och jag hem. En timma senare kom Ruth, Ebba och Ludde. Lisa och David cyklade före oss och är väl snart hemma dom också. Vi var och hälsade på Fina på Harakullen, som du väl känner? Det är en strålande kristen människa. Hon har så lite tillfälle att vara tillsammans med kristna människor men verkar ändå så sund och god. Hon är en av de där människorna som nästan utplånar sej själv för andra.

Jag hoppas innerligt att ni nu fått de pengar du nämnde om och att du kommit in på Faber och fått ordentlig vård. Och när ni blir så pass starka så ni orkar, så ska ni väl komma hem. Inte sant?

Jag har översänt Oscars artikel till Per Wange. Han har semester, men jag skickade den till hans bostad. Dom har köpt villa i Huddinge.

Den 2 aug. kommer vi väl till dej och dricker kaffe "på sängen"